

Kėima puons

Bōva tuoks čiesos, kā bovau maža, gal kokiū septīniū metieliu, toukart aš liob novažioutė pas sāva buočio i kaimā. Vo ons toriejė balta gaidi. Gaidīs bova vėsa kėima puons. Vakščiuojė ēšdėdos, sparnos prasklėdis. Ons monėi bova tėkros bestėjė. Vėsa laika zlastiejaus diel anuo.

Vėina dėina buočios raviejė batvėnius i lėipė monėi parlakintė kasėkli. Aš anam i sakau: „Nėso, aš bėjau gaidė“. Buočios sāka: „Al ėk, i je gaidīs pols, šalėp anuo mesk kasėklī, i nablīs, vo tada parliek pas monės“.

No gerā. Aš ėno patīliokās i veizo, a nier kor gaidė, ėno ėno, buočiaus nabmatau, kuojės pradiejė vėrpietė, ronkas drebietė. Staigė ibiegau į prėmenė, pajiemiau kasieklī, ī šmukšt pro dorės laukuon... Veizo gaidīs stuov pri doro, sparnos baltos prasklėdės, kuojės išskiestas, krāmė iškelta, ī nuor poltė kap nasros išdėgės. Aš dedo kuojė i prieki, ons ėn lig monės, mona šėrdės norėit i kolnės... I tou meto prisimėniau buočiaus žuodios: „Je gaidīs pols, šalėp anuo mesk kasėklī, ī nablīs, vo tada parliek pas monės“.

Aš tēp ī padariau, metiau šalėp anuo kasėklī ī pataikiau par ton rauduona kramė. Veizo, anuo akīs spruogst iš kaktuos laukuon i nabkoš, vo anon kušintė bijuojau. Veizo, nabgīvs gaidīs!!! Rieko vėsa gerklė: „Ūžmošiau gaidi!“ Leko mètrė par kėimā, babiegdama ėlėpau i kātėna torielka, apsitaškiau pėinās, vėštas pradiejė karktė, sokėla vėsi gīvulė. Mona kuojės, ronkas dreb, šėrdės skaud, pjaun ba peilė, dor ba īlas. No galvuoja, pondėivālis karuonė mōn uždies lig gīvuos galvuos. Leko pas buočio i rieko: „Gaidi ūžmošiau!“ Buočios nosibraukė so kepalošo prakaitā i sāka: „Al to nakriuok, tėkrā naužmušā, gaidīs īr dėkts kāp velns“. Vo mōn tēp gaila tuo nābaga, žielavuojaus diel anuo.

Lekau abōdo paveizietė tuo gaidė. Nuliekiem pri trobuos, veizam, gaidīs spakains vākščiuo aplīnk vėštas i riež sparnā. Buočios i sāka: „Ak to kriōpė, apgavėki!“ Paiemė šniūrā, prėrėša gaidiou prė kuojės, tam, kā gaidīs anou vėlktō ī nabšuokinieto.

Ė nu tuo čiesā gaidīs bōva ramus, vo aš, atvažiāvosi pas buočio nabsizlastėjau ī pro gaidė vakščiuojau kāp uns ka darīdava: ēšdėdi ,i pakelta galva.